

Sveučilište u Zagrebu

Senat

Klasa: 602-04/19-16/05

Urbroj: 380-020/081-19-4

Zagreb, 14. svibnja 2019. godine

Na temelju članka 8. Pravilnika o dodjeli počasnoga zvanja *professor emeritus*, te članka 1. Pravilnika o dopuni Pravilnika o dodjeli počasnoga zvanja *professor emeritus* te članka 21. i 89. Statuta Sveučilišta u Zagrebu, na prijedlog rektora Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damira Borasa, Senat Sveučilišta u Zagrebu na svojoj 10. sjednici u 350. akademskoj godini (2018./2019.) održanoj 14. svibnja 2019. godine, donio je

O d l u k u

o imenovanju Povjerenstva za dodjelu počasnoga zvanja *professor emeritus*
prof. dr. sc. Miji Koradi

I.

Imenuje se Povjerenstvo za predlaganje dodjele počasnoga zvanja *professor emeritus* dr. sc. Miji Koradi, redovitom profesor u mirovini Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, u sastavu:

- dr. sc. Stjepan Čosić, redoviti profesor u trajnom zvanju, Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu – predsjednik;
- akademik Nikša Stančić, redoviti profesor u trajnom zvanju u miru, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – član;
- dr. sc. Mirjana Matijević Sokol, redovita profesorica u trajnom zvanju, Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu - članica

II.

Povjerenstvo će na temelju vlastite prosudbe i dokumentacije razmotriti opravdanost dodjele počasnoga zvanja te izvješće s obrazloženim prijedlogom dostaviti Povjerenstvu za utvrđivanje kriterija i potvrdu izbora u zvanja Senata Sveučilišta u Zagrebu.

III.

Odluka stupa na snagu danom donošenja.

Protiv ove Odluke osoba koja pokaže interes može podnijeti prigovor Senatu Sveučilišta u Zagrebu u roku od petnaest dana od uručenja. Prigovor se podnosi u pisanome obliku.

Rektor

prof. dr. sc. Damir Boras

prof. dr. sc. Stjepan Ćosić
akademik Nikša Stančić
prof. dr. sc. Mirjana Matijević Sokol

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU

Primljeno: 01-07-2019		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.

U Zagrebu, 27. lipnja 2019.

Sveučilište u Zagrebu Senat

Predmet: Izvješće s obrazloženim prijedlogom za dodjelu počasnoga zvanja *professor emeritus* prof. dr. sc. Miji Koradi

Odlukom o imenovanju Povjerenstva za dodjelu počasnoga zvanja *professor emeritus*, što je na svojoj 10. sjednici u 350. akademskoj godini (2018./2019.), dne 14. svibnja 2019., donio Senat Sveučilišta u Zagrebu (klasa: 602-04/19-16/05 ur. broj: 380-020-081-19-4), imenovani smo članovima Povjerenstva za dodjelu počasnoga zvanja *professor emeritus* prof. dr. sc. Miji Koradi, umirovljenome sveučilišnome profesoru Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. U skladu s time podnosimo sljedeće zajedničko

IZVJEŠĆE

Mijo Korade rođen je 11. rujna 1947. u Delkovcu (Mače, Hrvatsko zagorje). Nakon završene gimnazije studirao je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu te diplomirao filozofiju (1971.) i teologiju (1975.).

Od 1975. do 1977. djelovao je kao vjeroučitelj u Osijeku. Studij je nastavio na Facoltà di storia ecclesiastica Papinskoga Sveučilišta Gregoriana u Rimu gdje je magistrirao (1980.) i doktorirao (1988.) s temom *La 'Missione illirico-dalmata' dei gesuiti (1852-1900) - Svolgimento, metodo e risultati*. Predavao je povijest na gimnaziji Nadbiskupskoga dječakškoga sjemeništa u Zagrebu (1980.-1982.) te crkvenu povijest na Filozofsko-teološkom institutu D.I. u Zagrebu (1980.-1981.; 1988.-1991.). Djelovao je i na Istituto storico della Compagnia di Gesù u Rimu (1981.-1984.) kao urednik i autor za balkanske zemlje u izradi enciklopedijskoga djela *Diccionario de Historia de la Compañia de Jesús* (4 sv., Roma – Madrid, 2001.). Suosnivač je i prvi pročelnik Hrvatskoga povijesnoga instituta u Beču (1990.-1991.).

Od godine 1996. bio je zaposlen na Hrvatskom institutu za povijest u Zagrebu kao voditelj projekta „Hrvatska latinistička historiografija“, od 2002. kao voditelj projekta „Historiografija hrvatskoga redovništva u XVII. i XVIII. stoljeću“, od 2005. kao voditelj projekta „Civilna Hrvatska ranoga novovjekovlja - politički, društveni i kulturni aspekti“. Od 1997. kao profesor suradnik predaje niz kolegija na Hrvatskim studijima Sveučilišta u

Zagrebu. Od 2007. do 2017. bio je stalno zaposlen na Hrvatskim studijima kao redoviti profesor i redoviti profesor u trajnome zvanju.

Od 1997. godine na Odjelu za povijest Hrvatskih studija predaje kolegij *Hrvatska latinistička historiografija*, a od 2003. godine niz obaveznih i izbornih kolegija iz hrvatske kulturne povijesti: *Hrvatski putnici i putopisci od 16. do 19. stoljeća*, *Odnos Crkve i države općenito i u Hrvata*, *Povijest školstva u Hrvata do 19. stoljeća*, *Doprinos klera i redovništva hrvatskoj kulturi*, *Povijest školstva*, *Poruka mira i tolerancije Markantuna de Dominisa*, *Istraživanje u hrvatskoj historiografiji 19. stoljeća*, *Hrvatske kronike ranoga novovjekovlja*, *Razvoj vjerske kulture u Hrvata u 19. stoljeću*, *Isusovci - misije, mitovi i povijesti*, *Hrvatska historiografija 19. i 20. stoljeća*. Na studiju Kroatologije od 2001. predavao je kolegije *Povijest kršćanstva u Hrvata*, *Hrvatska politička i kulturna povijest 16. i 17. stoljeća* i *Vjerske sastavnice hrvatske kulture*. Od 2005. predaje na doktorskom studiju povijesti kolegije *Hrvati u svjetskim integracijskim procesima*, *Izvori za povijest hrvatskoga iseljeništa i Crkve u Hrvata*. Voditelj je preddiplomskoga, diplomskoga i poslijediplomskoga doktorskoga studija povijesti na Hrvatskim studijima od 2008. do 2013. i 2017. godine.

Sudjelovao je kao član stručnih povjerenstava na promocijama akademskih stupnjeva na Filozofskom fakultetu: za ocjenu magistarskoga rada Vladimira Rezara 1997., Borisa Nikšića 1998. te Teodore Shek-Brnović 1999.; također u stručnom povjerenstvu za ocjenu doktorske disertacije Hrvojke Mihanović-Salopek, Damira Zorića (1999.), Zlatka Kudelića (2000.), Zorana Grijaka (2000.) i Milivoja Krešića (2008), komentor je na doktoratu Ivana Missonija (2018).

Na Hrvatskim studijima bio mentor devetorici kandidata za doktorske disertacije: Vladimir Huzjan (2010.), Iva Kurelac (2011.), Miroslav Mrkoci (2012.), Valentina Janković (2013.), Viktorija Košak (2013.), Božena Glavan (2014.), Mislav Rubić (2015.), Ivan Tepeš (2018.), Stipe Ledić (2018.), te četvorici pristupnika čija izrada teze je u tijeku. Bio je mentor u izradi više desetaka diplomskih radova i završnih radova.

Obnovio je i bio glavnim urednikom povijesnoga zbornika *Vrela i prinosi* (1982.-1988.). Bio je urednik za balkanske zemlje edicije *Diccionario de Historia de la Compañia de Jesús i Encyclopedia of Jesuit History*, u Rimu. Bio je urednik sekcije za religiju u *Hrvatskom leksikonu*, sv. 1-2, Zagreb, 1996./97. te urednik sekcije za religiju *Hrvatske enciklopedije*. Bio je član uredništva edicija: *Isusovci u Hrvata*, Zbornik radova, FTI, Zagreb, 1992; *Isusovačka baština u Hrvata*, Monografija i katalog izložbe, MGC, Zagreb, 1992; *Kajkaviana croatica - Hrvatska kajkavska riječ*, monografija i katalog izložbe, Zagreb, 1996; *Bedekovčina stara i plemenita*, Bedekovčina, 1997. Bio je član redakcije izdanja *Znanost u Hrvata - prirodoslovlje i njegova primjena*, sv. 1-2, MGC, Zagreb, 1996. i *Zagrebački biskupi i nadbiskupi*, Školska knjiga, Zagreb, 1995. Glavni urednik časopisa za znanost, umjetnost, gospodarstvo i politiku *Gazophylacium* bio je od 1998. do 2003. Od 1998. do 2002. bio je i glavni urednik časopisa za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije *Tkalčić*.

Znanstveno-istraživački rad prof. dr. sc. Mije Korade ponajviše obuhvaća teme iz hrvatske crkvene povijesti ranoga novovjekovlja kao i teme iz kulturne i znanstvene povijesti. Objavljenim radovima na tom polju osvijetlio je brojne nepoznate i slabo poznate vidove hrvatske prošlosti, od kojih izdvajamo najznačajnije.

1. Proučavao je jedinu hrvatsku skupinu preookeanskih misionara i istraživača XVII. i XVIII. st., te prvi osvijetlio dotad posve nepoznate ličnosti (istraživači Južne Amerike: I. Szentmartony, I. Marchesetti, N. Sušić, F. Haller), a novim podacima upotpunio je spoznaje o drugim misionarima i istraživačima: Nikoli i Ivanu Rattkaju, F. Konščaku, N. Plantiću i I. Vremanu, u objavljenim knjigama: *Hrvatski isusovci i misionari* (1991), *Jesuits and Croatian Culture* (1992), *Ivan Rattkay. Izvješća iz Tarahumare* (1998), *Paragvajska pisma* (suautorica Mirjana Polić Bobić, 2015.) i *Istraživači novih obzorja* (2015.) te studijama: *Život i rad Ignacija Szentmartonyja* (1983), *Hrvatski isusovci i redukcije u Južnoj Americi* (1987/88),

Recepcija istraživača i filozofa (2003), Prvi hrvatski iseljenički misionari u Americi (2010) i dr.

2. Prvi je istraživao filozofsku i prirodnoznanstvenu djelatnost jedne skupine hrvatskih profesora na stranim učilištima u XVIII. st. Baveći se biografijama i djelima Josipa Zanchija, Mihaela Lipšića, Augustina Michelazzija, Franje Staindla i dr. u radovima *Filozofska i prirodnoznanstvena djela profesora filozofije u 18. st. (1990/91)*, *Astronomski priručnik „Hungaria Coelestis“ (2003)* i u knjizi *Istraživači novih obzorja (2015)*. U sklopu tih istraživanja, za oko pola stoljeća pomaknuo je dotadašnju spoznaju o recepciji europskih znanstvenih dostignuća kod onodobnih autora iz sjeverne Hrvatske.

3. Istražio je i osvjetlio razne nepoznate ili malo poznate vidove i likove u kulturno-znanstveno-vjerskim vezama Hrvata s drugim europskim zemljama (XVI.-XIX. st.), npr. kroz diplomatski rad Stjepana Drenoczyja u Moskvi iz XVI. st. te diplomatske misije Antuna Mihanovića u Turskoj iz XIX. st., kroz povijesna i teološka djela Josipa Marinovića o Armencima i Gradišćanca Mihe Horvata o Ugarskoj, kroz djelovanje dubrovačkih baroknih latinista u Rimu (Benedikt Rogaćić, Ivo Lukarević, Miho Mondegaj), o vezama trnavskoga i zagrebačkoga sveučilišta, o Franji Orlandu i prvoj javnoj nautičkoj školi u Trstu, kroz rad hrvatskih penitencijara u Rimu, kroz izvješća talijanskoga misionara Giulija Mancinellija iz XVI. st. o Dubrovniku; kulturni i književni rad Sicilijanca Vinka Basilea u XIX. st. itd. u radovima: *Julije Mancinelli o dubrovačkoj okolici (1575/76)*, *Građa za povijest nautičke škole u Trstu i Rijeci (1753-1783) (1994/95)*, *Istraživači novih obzorja (2015)*.

4. Objavio je niz radova o pučkim misijama i drugim slabo poznatim vidovima vjerske djelatnosti u hrvatskim krajevima druge polovice XIX. st. Istraživao je skupinu talijanskih i hrvatskih misionara i metode njihove djelatnosti, važnost misijskih izvora za društveno-vjersku povijest pojedinih krajeva te vjerskih udruga i pobožnosti koje su uvodili. Najvažnije studije iz te cjeline su: *Misionar i kulturni radnik Vinko Basile (1982)*, *Trebinjska misija – djelovanje isusovaca u istočnoj Hercegovini 1845-1855, (1988)*, *Počeci i razvoj Apostolata molitve u Hrvatskoj u 19. stoljeću (1994)*, *Dalmatinski misionari u sjeverozapadnoj Hrvatskoj (1994)*, *Razvoj i utjecaj pobožnosti Srcu Isusovu (1995)*, *Pučki misionari u Dalmaciji (1998)*, *Pučke misije u sjevernoj Hrvatskoj (2000)* i dr.

5. Objavio više priloga o povijesti starije kajkavske književnosti i općenito o vjersko-prosvjetnoj i kulturnoj povijesti sjeverozapadne Hrvatske XVIII. i XIX. st. Osvjetlio je nekoliko nepoznatih autora i djela, istraživao europski kontekst i izvore nekih kajkavskih djela, zatim povijest pojedinih zagorskih škola i župa i dr. Neke važnije studije: *„Precha Davidova“ Antonija Vieire na kajkavskom (1996)*, *Hilarion Gašparoti kao hagiograf u djelu „Cvet sveteh“ (1752.-1761.) (1997)*, *„Indijanski mudroznaneć“ u hrvatskoj književnosti (1997)*, *Katoličke župe u Bedekovčini i Orehovici (1997)*, *Nepoznati kajkavski pisac Ivan Mareković iz 18. st. (2006)*, *Duhovni kajkavski pisci 17. i 18. stoljeća (2011)* i dr.

6. Brojnim tekstovima i edicijama pridonio je istraživanju povijesti isusovaca u Hrvata: obnovio i uređivao zbornik *Vrela i prinosi*, priredio rukopis za tisak i dopunio 2. i 3. svezak monumentalnoga djela Miroslava Vanina *Isusovci i hrvatski narod* (II, 1986; III, 2005), objavljivao biografske podatke manje poznatih ličnosti, pisao o znanstvenom, kulturnom, školskom, misionarskom, vjerskom radu toga crkvenoga reda u hrvatskim krajevima itd.; npr. neki noviji radovi: *Andrija Blašković i dometi hrvatske historiografije kontinentalne Hrvatske krajem 18. st. (2006)*; *Sjaj u zalazu ili zadnja generacija hrvatskih isusovaca Blaškovićeva doba (2006)*; *Antun Kanižlić vjerski i kulturni obnovitelj požeškoga kraja (2007)*; *Tri hrvatska isusovca i razvoj botanike u 18. stoljeću (2015)*.

7. Člancima u leksikonima i enciklopedijama osvjetlio je brojne biografije dosad nepoznatih ili manje poznatih zaslužnih kulturnih i znanstvenih djelatnika. Osobito treba spomenuti slijedeće edicije: *Hrvatski biografski leksikon (sv. II-VIII)*, *Hrvatski leksikon (2 sv.)*, *Leksikon hrvatskih pisaca (ŠK)*, *Dictionnaire de spiritualité (fasc. 89-90, Paris 1988)*,

Diccionario Histórico de la Compañía de Jesús, Biográfico-Temático (Madrid-Roma, 4 sv, 2001), *Enciklopedija opća i nacionalna u 20 knjiga*, (2005-2007).

Prema priloženoj bibliografiji utvrđujemo da je prof. dr. sc. Mijo Korade autor:

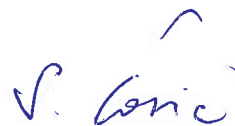
- 13 knjiga, od toga 6 samostalno, 5 kao koautor i 2 djela kao priređivač rukopisa za prvotisak (Vanino, II-III) s nadopunama u bilješkama i u tekstu.
- 72 izvorna znanstvena rada u časopisima, od toga 20 u časopisima s međunarodnom recenzijom, 18 u časopisima kategoriziranim s a2, i 34 radova u ostalim časopisima.
- 28 radova ili poglavlja u knjizi
- 30 radova u Zbornicima znanstvenoga skupa.

Također,

- autor je 30 stručnih radova u časopisima, knjigama ili novinama
- 185 objavljenih recenzija, ocjena i prikaza
- preko 300 natuknica ili jedinica u 11 domaćih i stranih enciklopedija i leksikona (HBL, Istarska enciklopedija, inozemne enciklopedije)
- autor je 114 referata na međunarodnim i domaćim znanstvenim skupovima
- kao autor ili suautor sudjelovao je u postavljanju 6 izložbi, a priloge je objavio u 8 izložbenih kataloga
- sudjelovao je u više desetaka dokumentarnih filmova, televizijskih i radijskih emisija

Na temelju uvida u opsežnu predloženikovu bibliografiju, njegov zapaženi i prepoznati znanstveni rad u zemlji i inozemstvu te višedesetljetnu pedagošku, nastavnu i kulturnu djelatnost, zaključujemo da je prof. dr. sc. Mijo Korade ostvario značajni prinos hrvatskoj historiografiji, napose na polju crkvene, kulturne i znanstvene povijesti, a njegova publicistička, stručna i muzejska djelatnost važna je za popularizaciju znanstvenih dostignuća na tim poljima. Osim toga, profesor Korade ima velike zasluge za razvoj Hrvatskih studija na kojima, i nakon umirovljenja, prenosi svoje bogato znanje novim naraštajima studenata.

S obzirom na gore navedene činjenice i ocjene, smatramo da prof. dr. sc. Mijo Korade zadovoljava sve uvjete za stjecanje počasnoga naslova te svesrdno podupiremo prijedlog da mu se dodijeli titula *professor emeritus* Sveučilišta u Zagrebu.

prof. dr. sc. Stjepan Čosić, predsjednik

akademik Nikša Stančić, član

prof. dr. sc. Mirjana Matijević Sokol, članica